

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

22 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Toma Nadejda,
Turcan Anatolie, Cobzac Elena

Judecând recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Călugăreanu Vitalie*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2021, în cauza penală privind acuzarea lui

Donică Andrei xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx, domiciliat în xxxxx

Termenii de examinare:

prima instanță: 06.04.2017 - 04.04.2019;
instanța de apel: 03.05.2019 – 04.06.2020;
instanța de recurs: 22.09.2020 – 10.11.2020.
instanța de apel: 28.12.2020 – 12.10.2021;
instanța de recurs: 10.12.2021 – 22.03.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 aprilie 2019, Donică Andrei a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că potrivit rechizitoriului inculpatul, Donică Andrei se învinuiește precum că în perioada 21 ianuarie 2017, ora 16:00 până la 23 ianuarie 2017, ora 07:10, avocatul Biroului Asociat de Avocați „CENTRU” cu sediul în mun. Chișinău str. Armenească 61 „a” Donică Andrei, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, din incinta biroului a sustras pe ascuns o masă cu costul de 2000 lei, care aparține avocatului Chirilenco Olga, după ce cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând astfel părții vătămate o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 2000 lei.

Tot el, în perioada 21 ianuarie 2017 ora 16:00, până la 23 ianuarie 2017, ora 07:10, fiind avocat, membru al Biroului Asociat de Avocați „CENTRU” cu sediul în mun. Chișinău str. Armenească 61 „a”, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, din incinta biroului a sustras pe ascuns o masă cu costul de 2000 lei, care aparține Biroului Asociat de Avocați „CENTRU”, după ce cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii cauzând astfel părții vătămate o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 2000 lei.

Acțiunile inculpatului, Donică Andrei au fost încadrate juridic în baza art.186 alin. (2), lit. d) Cod penal, după indicii calificativi - ”furt, adică

sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.”

3. Nefiind de acord cu sentința, au declarat apeluri:

3.1. Procurorul *Cebotari Denis*, care a solicitat casarea sentinței rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Donică Andrei să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 1 000 unități convenționale.

În motivarea cererii de apel, procurorul a invocat că:

- probele cercetate în cadrul judecării cauzei au confirmat pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, însuși inculpatul Donică Andrei a declarat în ședința de judecată, că la data de 21 sau 22 ianuarie seara, aproximativ la ora 17.00 în lipsa colegilor a scos mesele din birou și le-a pus în automobilul său. La fel, acesta a declarat că o masă aparține cet. Cerneavscăia Tatiana și alta cet. Chirilenco Olga, iar mesele le-a luat fără acordul persoanelor menționate;

- atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată s-a dovedit cu certitudine: latura obiectivă a componenței de infracțiune, și anume fapta prejudiciabilă - inculpatul a scos efectiv mesele din birou și le-a pus în automobilul său; urmările prejudiciabile - a cauzat părților vătămate un prejudiciu patrimonial efectiv în sumă totală de 4000 lei și a prevăzut acest lucru; legătura cauzală - există; modul ascuns - Donică Andrei a sustras mesele din incinta biroului duminică, la 22 ianuarie 2017, în jurul orelor 17:00, pe ascuns, fiind de unul singur, deoarece la birou nu se afla nimeni;

- instanța de fond nu a luat în considerație probele acumulate la faza de urmărire penală, ulterior cercetate în cadrul procesului de judecată care dovedesc incontestabil vinovăția lui Donică Andrei la comiterea furtului, a ignorat tendențios declarațiile martorilor și s-a axat mai mult pe declarațiile inculpatului.

3.2. Șeful Biroului Asociați de Avocați Centru, *Draguță Petru*, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Donică Andrei să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale.

În motivarea cererii de apel a menționat că:

- instanța de fond nu a dat apreciere faptului că inculpatul a încercat să însceneze existența unor raporturi juridice civile cu bunurile sustrate, întrucât acesta a expediat notificarea după ce fusese depusă o plângere privitoare la sustragerea meselor, iar la data de 23 ianuarie 2017, membrii BAA „Centru” au sesizat faptul furtului. Inculpatul a trimis scrisoarea de informare pe 24 ianuarie 2017 și recepționată pe 25 ianuarie 2017, la birou, fapt confirmat prin ștampila aplicată pe plicul poștal;

- la 24 ianuarie 2017, inculpatul aflându-se în birou, auzind de la colegii din birou că, șeful Biroului s-a adresat și a solicitat conducerii BC „Moldindkonbank” eliberare discului cu imprimările video de la video- camerele instalate la filiala BC „Moldindkonbank” amplasată alături de sediul Biroului Asociați de Avocați „Centru”, împreună cu martorul Malai Sergiu a vizitat filiala băncii, posibil să se convingă dacă sunt instalate video-camere, iar la 25 ianuarie 2017, au recepționat scrisoarea nominalizată, fapt ce se probează prin declarațiile martorului Malai Sergiu în instanța de fond;

- instanța nu a dat apreciere faptului, că inculpatul a sustras cele două mese noaptea pe ascuns în zilele de odihnă, că nu a informat pe șeful Biroului Asociați de Avocați „Centru” sau pe alți colegi și nu a recunoscut că anume el a sustras mesele;

- faptul că inculpatul avea intenția se folosească mesele la un alt birou a fost probat prin: declarațiile martorului Curnic Mihail care a declarat că „...a descărcat două mese [...], l-am întrebat pe cât termen, această mi-a comunicat că caută un oficiu și când vă găsi un alt oficiu le va lua”; prin extrasul din procesul-verbal din 02.02.2017, prin care Donică Andrei a fost exclus din membrii Biroului AA „Centru” din 03.02.2017, pentru sustragerea meselor și respinsă cererea din 13.12.2016;

- sentința conține argumente contradictorii, instanța preferând să treacă sub tăcere depozițiile contradictorii ale inculpatului, iar aceste împrejurări denotă existența unei înscenări orientate spre încercarea de a camufla sustragerea;

- pretinsul act de depozitare, are un caracter pur fictiv și formal, intrând în categoria actelor juridice civile anulabile. Or, încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean al făptuitorului de natură să se eschiveze de la răspunderea și pedeapsa penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2020, au fost respinse ca fiind nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de achitare în privința inculpatului Donică Andrei în baza art.186 alin. (2), lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Cu referire la argumentul invocat de procuror și reprezentantul părții vătămate, în apelurile declarate, precum că, la adoptarea sentinței instanța de fond incorect a apreciat probele administrate în cadrul urmăririi penale, instanța de apel a notat că probe concludente ce ar confirma vinovăția inculpatului Donică Andrei, nu au fost prezentate.

Instanța de apel a reținut că nu s-a demonstrat latura obiectivă a infracțiunii, or, infracțiunea de furt este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia, la propria dorință. La caz, Donică Andrei activa în calitate de avocat în cadrul Biroului Asociați de Avocați „Centru” cu sediul în mun. Chișinău str. Armenească 61 „a”, a luat mesele din acest oficiu pentru a crea spațiu în Biroul de avocați și le-a depozitat și pentru a-și crea condiții în exercitarea activității de avocat și nu în scop de cupiditate, fapt confirmat prin declarațiile martorilor acuzării, Barbacar Anatol și Malai Sergiu.

Instanța de apel a reținut că prima instanță corect a statuat că, în cazul dat organul de urmărire penale nu a probat faptul că inculpatul, Donică Andrei își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv cauzat părților vătămate și a dorit în mod conștient, survenirea acestora și anume să intre în posesia bunurilor părților vătămate, incluzându-le în sfera sa patrimonială și să obțină un venit material.

Cu referire la argumentul apelanților, precum că la baza sentinței adoptate instanța de fond s-a bazat doar pe declarațiile inculpatului, care urmau a fi apreciate critic din punct de vedere al veridicității lor, s-a reținut că instanța a

apreciat corect probele acuzării și probele apărării din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

Astfel a concluzionat că, nu au fost prezentate probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar fi dovedit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, ultima fiind bazată în exclusivitate pe presupuneri care nu pot sta la baza emiterii unei sentințe de condamnare, iar toate dubiile neînălțurate în condițiile legii urmează a fi interpretate în favoarea bănuțului, învinuitului și inculpatului, or, acuzatorul în acest sens nu a întreprins măsuri, nu a prezentat probe nici suplimentar celor existente, astfel încât s-au omis orice posibilități legale de a mai dovedi cumva vinovăția lui Donică Andrei.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea deciziei cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul a indicat că instanța de apel a omis să se expună asupra argumentelor invocate de procurorul participant în instanța de apel care a optat pentru soluția de reîncadrare a acțiunilor inculpatului prin prisma art.335 Cod Contravențional;

Menținând soluția de achitare a inculpatului Donică Andrei pe acuzațiile aduse în baza art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal, instanța de apel nu a luat măsurile necesare pentru ca probe concludente și utile, prezentate de partea acuzării să fie cercetate și apreciate la justa lor valoare, astfel ca toate elementele de fapt să aibă o relevanță juridică, iar prin această inactivitate/inacțiune instanța de apel a încălcat exigențele art. 414 Cod de procedură penală;

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2020, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6.1. În argumentarea deciziei pronunțate, instanța de recurs a statuat că, examinând apelurile declarate, instanța de apel a dispus menținerea sentinței de achitare a inculpatului Donică Andrei, menționând că instanța de fond corect a stabilit că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal.

Instanța de recurs a notat însă că, instanța de apel a omis faptul că, procurorul în ședința instanței de apel nici nu a mai susținut învinuirea lui Donică Andrei pe art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal, solicitând încetarea procesului penal pe motiv că fapta inculpatului constituie o contravenție administrativă prevăzută de art.335 Cod contravențional, or în conținutul deciziei instanței de apel nu se regăsește nici o mențiune referitor la solicitarea acuzatorului de stat, omițând să se expună asupra situației noi apărute în legătură cu renunțarea procurorului la învinuirea pe art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal și solicitarea de tragere la răspundere contravențională, prin ce practic nu a soluționat fondul apelului.

De asemenea, instanța de recurs a constatat că instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, inclusiv pe declarațiile martorilor Curnic Mihail, Malai Sergiu, Pruteanu Silvia; scrisoarea din 22.01.2017, întocmită de Donică Andrei (f.d.63); scrisoare din 15 februarie 2017, întocmită de Donică Andrei (f.d.69); ordonanța de recunoaștere și de anexare a mijloacelor de probă la cauza penală din 20.02.2017 (f.d.65, Vol. I)

Prin urmare, instanța de recurs a conchis că, instanța de apel nu a respins argumentat toate argumentele procurorului invocate în cererea de apel și nu a

formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importanță decisivă în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6), alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2021, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței atacate, fără careva modificări.

7.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia privind achitarea lui Donica Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel, a reluat cercetarea judecătorească potrivit modului stabilit pentru prima instanță și a cercetat suplimentar probele, dispunând audierea nemijlocită în ședința instanței de apel a inculpatului Donică Andrei și a martorului Barbacar Anatolie precum și a bazei probante prezentată de către procuror în susținerea învinuirii lui Donica Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit.d) Cod penal și anume: procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 03 februarie 2017 (f.d.4); extrasul din procesul-verbal nr.3 al ședinței Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 31 martie 2000 (f.d.23); actul din data de 16 februarie 2017 cu privire la constatarea restituirii mesei de către avocatul Donică Andrei (f.d.39); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14 februarie 2017 (f.d.45-46); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14 februarie 2017 (f.d.51-52); foto-tabel (f.d.47-50,53-55); procesul-verbal de ridicare din 14 februarie 2017, prin care de la Drăguța Petru a fost ridicat un plic cu o scrisoare (f.d.60); procesul-verbal de ridicare din 21 februarie 2017, prin care de la Drăguța Petru a fost ridicat un plic cu o scrisoare (f.d.67); procesul-verbal de ridicare din 20 februarie 2017, prin care a fost ridicat un CD cu înregistrările video (f.d.74); scrisoare din data de 22 ianuarie 2017, întocmită de Donică Andrei (f.d.63); scrisoarea din data de 15 februarie 2017, întocmită de Donică Andrei (f.d.69); procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 20 februarie 2017, prin care a fost examinat un plic în care se afla o cerere (f.d.64); procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 23 februarie 2017, prin care a fost examinat un plic în care se afla o cerere (f.d.70); ordonanță de recunoaștere și de anexare a mijloacelor de probă la cauza penală din data de 20 februarie 2017, prin care a fost recunoscut drept mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale: un plic, scrisoare ridicate de la Drăguța Petru, șef al BAA „Centru” (65); ordonanță de recunoaștere și de anexare a mijloacelor de probă la cauza penală din data de 23 februarie 2017, prin care a fost recunoscut drept mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale: un plic, scrisoare ridicate de la Drăguța Petru, șef al BAA „Centru” la 21 februarie 2017 (f.d.71).

Analizând probele administrate în prezenta speță și cercetându-le prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedura penală, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal nu a fost demonstrată, iar în contextul dat, prima instanță a făcut o apreciere corectă a probatoriului administrat, ajungând în mod legal la concluzia că fapta încriminată lui Donica Andrei, nu întrunește elementele infracțiunii de furt, la caz, nefiind confirmat faptul că inculpatul a acționat cu intenție directă în scop de cupiditate.

Instanța de apel a reținut că în speță, nu s-a demonstrat *latura obiectivă* a infracțiunii, or infracțiunea de furt este o infracțiune materială. Se consideră

consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia, la propria dorință.

La caz, Donică Andrei activa în calitate de avocat în cadrul Biroului Asociat de Avocați „Centru” cu sediul în mun. Chișinău str. Armenească 61 „a”, a luat mesele din acest oficiu pentru a crea spațiu în Biroul de avocați și le-a depozitat și pentru a-și crea condiții în exercitarea activității de avocat și nu în scop de cupiditate, fapt confirmat prin declarațiile martorilor acuzării, Barbacar Anatol, care a relatat că, *„Erau reacții referitor la faptul că era supraaglomerat biroul. Dorea să fie dispersați avocații în mai multe birouri. Mesele au fost depozitate în acele birouri. La acel moment după dispariția meselor, era o tăcere, la care Donica Andrei ulterior a zis ca el a luat mesele pentru a le depozita în alt birou.”*

Prima instanță corect a statuat că, organul de urmărire penală nu a probat faptul că inculpatul, Donică Andrei își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv cauzat părților vătămate și a dorit în mod conștient, survenirea acestora și anume să intre în posesia bunurilor părților vătămate, incluzându-le în sfera sa patrimonială și să obțină un venit material.

Cu referire la argumentul apelanților, precum că la baza sentinței adoptate prima instanță s-a bazat doar pe declarațiile inculpatului, care urmau a fi apreciate critic din punct de vedere al veridicității lor, instanța de apel a reținut că instanța a apreciat corect probele acuzării și probele apărării din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că, nu au fost prezentate probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar fi dovedit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, ultima fiind bazată în exclusivitate pe presupuneri care nu pot sta la baza emiterii unei sentințe de condamnare, iar toate dubiile neînclăturate în condițiile legii urmează a fi interpretate în favoarea bănuțului, învinutului și inculpatului, or, acuzatorul în acest sens nu a întreprins măsuri, nu a prezentat probe nici suplimentar celor existente, astfel încât s-au omis orice posibilități legale de a mai dovedi cumva vinovăția lui Donică Andrei.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat, privind încetarea procesului penal pe motiv că fapta inculpatului constituie o contravenție administrativă prevăzută de art.335 Cod contravențional, instanța de apel a menționat că urmează a fi respinsă, or în cauză s-a constatat lipsa laturii subiective a infracțiunii, și anume scopul cupidității, respectiv nefiind admisibilă recalificarea.

Instanța de apel a reținut că lipsa existenței intenției directe în acțiunile inculpatului pentru determinarea scopului de cupiditate a fost probată prin însăși natura faptelor săvârșite, precum și prin declarațiile martorilor date în cadrul ședinței de judecată și probelor materiale. Totodată, în speță s-a constatat că plângerea depusă în adresa inspectoratului de poliție privind săvârșirea infracțiunii de către Donică Andrei a fost depusă de *Drăguță Petru*, șeful Biroului Asociat de Avocați „Centru” și nu de proprietara efectivă a bunului, *Chirilenco Olga*(f.d.7, vol.I).

În urma celor relatate, instanța de apel a ajuns la concluzia că, instanța de fond în prezența circumstanțelor analizate mai sus, corect a constatat nevinovăția inculpatului pe art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal și întemeiat a aplicat prevederile art.390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, adoptând o sentință de achitare în privința lui Donică Andrei, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, argumentele expuse în apelul procurorului și a reprezentantului BAA Centru fiind nefondate, fiind combătute în totalitate prin

conținutul sentinței, în care instanța de fond și-a argumentat pe deplin poziția adoptată.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului procurorul își exprimă dezacordul cu soluția instanței de apel privind menținerea sentinței de achitare a inculpatului Donica Andrei pe acuzațiile aduse în baza art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal, pe care o consideră neîntemeiată și eronată.

Recurentul menționează că, instanța de apel nu a luat măsurile necesare pentru ca probele concludente și utile, prezentate de partea acuzării să fie cercetate și apreciate la justa lor valoare, astfel ca toate elementele de fapt să aibă o relevanță juridică, or prin această inactivitate/inacțiune instanța de apel a încălcat exigențele art.414 Cod de procedură penală.

Invocând lipsa în acțiunile lui Donica Andrei a elementelor componente de infracțiune prevăzută de art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal, instanța de apel a reținut inocență inculpatului, deși acțiunile făptașului reieșind din suportul probatoriul administrat legal de către organul de urmărire penală și ulterior cercetat în ambele instanțe de judecată, denotă că acțiunile acestuia se regăsesc în conjunctura unei norme contravenționale de samavolnicei, poziție înaintată de acuzare încă în cadrul examinării anterioare a cauzei în cadrul Curții de Apel Chișinău și care în acest sens a orientat instanța de apel în vederea înlăturării erorilor de fapt și de drept admise de prima instanță. Aceste omisiuni au fost motiv de casare a deciziei instanței de apel din 04.06.2020, ca rezultat cauza fiind remisă la o nouă rejudecare, iar în final în cadrul examinării repetate a cauzei în CA, prin decizia din 12.10.2021, au fost produse aceleași omisiuni.

Astfel, procurorul consideră că la caz acțiunile întreprinse de către inculpatul Donica Andrei, deși formal conțin elementele componente de infracțiune, sunt lipsite de importanță, deoarece nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni, raportat la art.14 alin.(2) Cod penal, respectiv aceste acțiuni se regăsesc în conjunctura unei norme extrapenale prevăzute de art.355 Cod contravențional.

În speță a fost demonstrat dincolo de orice dubiu că inculpatul exercitând un drept, presupus, în mod arbitrar, a recurs la alte modalități decât cele stabilite de lege, respectiv aceste acțiuni constituie samavolnicie contravențională.

9. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1), pct.11) Cod de procedură penală, Donica Andrei a depus referință asupra recursului declarat de procuror, prin care solicită ca acesta să fie declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.434 Cod de procedură penală, *judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.*

Conform art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.*

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursului declarat de către partea acuzării, Colegiul penal lărgit constată că titularul acestuia invocă temeiul pentru recurs stipulat la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, potrivit căruia decizia instanței de apel poate fi atacată cu recurs în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În esență, Colegiul penal lărgit atestă, că criticile recurentului se referă la faptul, că atât prima instanță cât și instanța de apel nu au intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, dându-le o apreciere greșită, eronat dispunând achitarea acestuia de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii proces prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, or în opinia procurorului procesul penal urma a fi încetat pe motiv că fapta inculpatului constituie contravenția prevăzută de art.335 Cod contravențional.

Referitor la temeiurile de recurs invocate de recurent prin prisma pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1) și (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, iar prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit respinge ca fiind declarative afirmațiile recurentului prin care se susține că instanța de apel nu a motivat detaliat fiecare argument susținut de partea acuzării în cererea de apel. Verificând decizia recurată în raport cu argumentele invocate în cererea de apel, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că apelantul a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularilor cererilor de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Mai mult ca atât, Colegiul penal lărgit menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Totodată, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal lărgit nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită

de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpaților conform infracțiunii încriminate.

Totodată, Colegiul penal lărgit ține cont că, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2020, a fost admis recursul procurorului, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în conținutul deciziei nominalizate fiind desfășurate cu destulă claritate circumstanțele pe care urma să le elucideze instanța de apel în decizia sa la rejudecarea cauzei în apel.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal lărgit reține ca, la rejudecarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 și 436 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Prin urmare, întemeiat ajungând la concluzia privind menținerea sentinței de achitare a inculpatului Donica Andrei de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel corect a reținut că în speță nu a fost demonstrată *latura obiectivă* a infracțiunii de furt, evidențiind în acest sens că infracțiunea de furt este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau dispune de bunurile altuia la propria dorință. La caz, s-a constatat că Donică Andrei activând în calitate de avocat în cadrul Biroului Asociat de Avocați „Centru” cu sediul în mun. Chișinău str. Armenească 61 „a”, a luat mesele din acest oficiu pentru a crea spațiu în Biroul de avocați și le-a depozitat pentru a-și crea condiții în exercitarea activității de avocat și nu în scop de cupiditate. Acest fapt a fost confirmat prin declarațiile martorului acuzării, Barbacar Anatol, care a declarat că, „ (...) erau reacții referitor la faptul că era supraaglomerat biroul. Dorea să fie dispersați avocații în mai multe birouri. Mesele au fost depozitate în acele birouri. La acel moment după dispariția meselor, era o tăcere, la care Donica Andrei ulterior a zis ca el a luat mesele pentru a le depozita în alt birou.”

Prin urmare, luarea temporară a meselor de către Donică Andrei din cadrul Biroului Asociat de Avocați „Centru”, pe care ulterior le-a restituit, și depozitarea acestora în depozitul la care activa un cunoscut de al său, Curnic Mihail nu a fost probată intenția inculpatului de a include aceste mese în sfera sa patrimonială și a obține careva venit material.

La fel, la caz nu a fost probat faptul că, inculpatul Donică Andrei își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv cauzat părților vătămate și a dorit în mod conștient, survenirea acestora și anume să intre în posesia bunurilor părților vătămate, incluzându-le în sfera sa patrimonială și să obțină un venit material.

Asupra celor menționate, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel just a statuat că starea de fapt constatată în raport cu elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută la art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal, cu certitudine rezultă că fapta imputată inculpatului Donică Andrei nu întrunește semnele calificative ale componenței de infracțiune respective.

Argumentele invocate de către recurent, au o formulare generală și nu pot servi temei pentru casarea deciziei instanței de apel, întrucât ultima a motivat complet decizia, corespunzător rigorilor și exigențelor expuse în art. 6 CEDO.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține, dispoziția art.335 Cod Contravențional - samavolnicia, *adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, dacă fapta nu constituie infracțiune..*, deci este o normă de blanchetă și recurentul urma să indice concret, care anume reguli stabilite de legislație au fost încălcate și respectiv să încadreze juridic fapta.

În acest context, Colegiul penal lărgit menționează că argumentele recurentului precum că, în acțiunile inculpatului ar fi întrunite elementele contravenției prevăzute de art.335 Cod contravențional, nu pot fi reținute și urmează a fi respinse ca fiind neîntemeiate, întrucât partea acuzării nu a prezentat nici o probă, care ar confirma faptul că Donica Andrei a săvârșit careva acțiuni *samavolnice, contrare ordinii legal stabilite de legislație, prin exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus.*

Mai mult ca atât, lipsa *laturii subiective* a infracțiunii, și anume a scopului cupidității, denotă că recalificarea acțiunilor lui Donică Andrei nu este admisibilă.

Rezumând cele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că temeiurile pe care s-a bazat procurorul în recursul declarat, nu sunt imputabile deciziei atacate, deoarece în urma examinării acesteia, se atestă că instanța de apel a analizat obiectiv circumstanțele cauzei și a dat răspuns la toate motivele și argumentele invocate de către apelanți, în coraport cu poziția părților și a argumentelor de motivare a soluției emise de prima instanță.

Astfel, fiind constatat că decizia instanței de apel corespunde normelor procesual-penale, fiind legală și întemeiată, judecând speța cu respectarea strictă a prevederilor dispozițiilor art. art. 19, 24, 325 alin.1 Cod de procedură penală.

Față de lucrul judecat de primă instanță și instanța de apel, Colegiul penal lărgit constată motivarea amplă și temeinică a hotărârilor pronunțate prin prisma procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Donica Andrei, astfel Colegiul penal lărgit conchide asupra faptului că hotărârea atacată este în corespundere cu exigențele art.6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Instanța de apel a dat o apreciere clară circumstanțelor cauzei, ajungând la o concluzie corectă, pe care instanța de recurs o însușește, din motivul temeiniciei acesteia, fiind inoportună repetarea acestora, fapt ce este în corespundere și cu practica constantă a CtEDO, expusă în pct.37 din hotărârea *Albert vs România din 16.02.2010*, potrivit cărei art.6 §1 deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context, Colegiul penal lărgit conchide că argumentele recursului ordinar declarat de către procuror nu și-au găsit confirmare, iar la examinarea recursului nu s-au depistat erori de drept, care ar impune necesitatea casării deciziei instanței de apel, de aceea a ajuns la concluzia respingerii recursului, ca fiind inadmisibil.

11. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin.(1), pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Călugăreanu Vitalie*, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui **Donică Andrei** xxxxx.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **19 mai 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena